

private Rekyllkorps o. s. v., altsaa private Krigskorps. Men det forekommer mig alligevel, at skulde dette Forslag frem, burde det være stillet af den højtærede Forsvarsminister. Der er jo ingen, som tvivler om min store Tillid og Tiltro til de militære sagkyndige og til den højtærede Forsvarsminister, men saa stor er den dog ikke, at jeg synes, det vilde være rigtigt ganske at lægge Sagen i de sagkyndiges og Ministerens Haand, uden at Rigsdagen faar noget som helst derom at sige. At Rigsdagen saaledes skal fraskrive sig Retten til at være medbestemmende i dette Anliggende, forekommer mig at være ret forbavsende. Hvis dette Forslag gaar igennem, vil Ministeren og de sagkyndige være ganske eneraadende, og Rigsdagen vil intet mere have med denne Sag at gøre. Skulde der derfor være nogen Mening i dette Forslag, ogsaa set med de Øjne, hvormed Forslagsstillerne se paa det, forekommer det mig, at det maatte være fremsat af Ministeren. Jeg vil derfor gerne spørge Forsvarsministeren, hvorfor han ikke fremkommer med Forslag i saa Henseende, hvis han er indforstaaet med dette. Naar den højtærede Minister i det andet Ting har arbejdet paa at faa dette Fort flyttet, hvorfor kommer han saa ikke med et Forslag herom? Det kan jo være, at de sagkyndige ikke ere enige nu, de sagkyndige ere jo mange, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne meddelte os nu, at de sagkyndige bestaa af 3 Afdelinger, og sommetider kunne 3 Afdelinger ikke blive enige. Ere de sagkyndige enige i dette Tilfælde? Det er det Spørgsmaal, som rejser sig. Hvis man ikke er ganske sikker derpaa, var det saa ikke rigtigt, om Ministeren først henvendte sig til de sagkyndige og fik Besked der, og at der — naar saa var — blev fremsat Forslag herom. Det forekommer mig i det hele taget, at dette Forslag er fremkommet paa en saa ejendommelig Maade, at det nok kunde trænge til at blive vist tilbage til den højtærede Minister, saa at han kunde komme med et Forslag noget mere overlagt, end dette er.

Det er kun disse rent politiske Bemærkninger, som jeg fristes til at gøre angaaende dette Forslag, rent sagligt set ere jeg og mit Parti Modstandere af Forterne, hvor de saa end ligge.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Det Fort, der her er Tale om, det saakaldte Nordre Fløjfort — i daglig Tale plejer man at kalde det Taarbæk-Fortet —

har, som en foregaaende Taler har gjort opmærksom paa, en længere Forhistorie. Meningen med dette Fort er jo den, at det skulde forhindre en fjendtlig Landgang paa Øresundskysten Nord for København indenfor en Dagsmarsch til Byen for derved at bidrage til at skaffe længere Tid til en Mobilisering i København. Den Strækning, som der var Tale om, at et saadant Fort helst skulde kunne beskyde, var den, som ifølge Dybdeforholdene bedst maatte egne sig til en eventuel Landgang, nemlig Kysten mellem Rungstedlund og Taarbæk, thi Nord for denne Strækning breder en Landgrund sig ud i Nivaabugten, og ud for Taarbæk har Landgrunden en meget betydelig Udstrækning, hvortil kommer den Omstændighed, at ud for Taarbæk er Grunden, for det Tilfælde at fjendtlige Skibe skulde naa dertil og vilde landsætte Tropper der, udsat for Beskydning baade fra Charlottenlund-Fortet og fra Middelgrunds-Fortet og fra det Fort, som nu er under Opførelse paa Saltholms Flak.

Man tænkte sig da, at dette Fløjfort skulde ligge Syd for Strandmøllen og forsynes med 29 cm Haubitser, og da disse have en Skudvidde af over 10,000 m, kunne de beherske Kysten og Søen udfør denne til ca. 2,000 m Nord for Rungstedlund. Men dette Fort, som man den Gang tænkte sig lagt ved Strandmøllen, skulde beskyttes ved en Del andre Forter paa Landsiden, nemlig de saakaldte fremskudte Forter eller forberedte Stillinger, hvorom der i sin Tid var stillet Forslag. Men da Forslaget om de forberedte, fremskudte Stillinger blev nedstemt i Folketinget, var det fra det Øjeblik af umuligt at lægge et Kystforsvarsfort ved Strandmøllen, da det vilde komme til at ligge alt for isoleret og uden den Støtte enten fra Søsiden eller fra Landsiden, som er nødvendig for et Fort med en saadan Bestykning. Bevillingen var oprindelig paatænkt at skulle udgøre 6,6 Millioner til Kystbefæstningsanlæg, heraf 1,7 Million til det nordre Fløjfort. Men ved Forslagets Behandling i Rigsdagen bleve de 6,6 Millioner nedsatte til 5 Millioner, og som Følge deraf blev den Sum, der maatte anvendes til det nordre Fløjfort, nedsat fra 1,7 Million til 1,36 Million, og denne Bevilling var for ringe til, at man kunde anlægge et isoleret Fort af den Betydning, det maatte have, hvis det tillige skulde udstyres med det nødvendige Skyts til sit Selvforsvar. Derfor blev det nødvendigt at flytte Fortet længere mod Syd. Men de sagkyndige mente ikke, det gik an at